

Ngàn Lẻ Một Đêm

Ngàn lẻ một đêm anh nhớ em
Nỗi nhớ mênh mông chẳng êm đềm
Nhớ em, anh nhớ em nhiều lắm!
Nỗi nhớ quất quay, em xa xăm!

Ngàn lẻ một đêm, lẻ một đêm
Thật là khó chịu nhớ ngày đêm
Tình nhân ơi... nhớ, anh nhớ lắm!
Mới có một ngày như cả năm

Không ngờ anh nhớ em đến thế
Luống cuống, loay hoay, thấy vụng về
Mong gặp lại em, mong ghé lắm!
Đang ở gần nhau bỗng mù tăm

Về với anh, em về với anh
Anh trông, anh ngóng, anh chờ đợi
Nỗi nhớ chập chùng, nhớ chơi vơi
Thấy cần bé lắm, bé yêu ơi!

Không em, đời sống sao thiếu vắng
Giống như trời đêm thiếu ánh trăng
Không em, sao thấy cô đơn quá!
Không em, nỗi nhớ quá phiền hà

Không em, vất vả... em yêu ạ
Nỗi nhớ kêu gào, nhớ rên la
Ôi chao nỗi nhớ sao hành hạ?
Chiều tà, sáng tối nhớ không tha

nn

